

کنفرانس بین المللی سبک سازی و زلزله

جهاد دانشگاهی استان کرمان

1 تا 2 اردیبهشت 1389

ضرورت بازنگری آیین نامه زلزله ایران جهت اعمال پارامترهای جدید محاسباتی به منظور لحاظ کردن

نوع روش اجرای سیستمهای ساختمانی به جای سیستمهای سازه ای

رضا هوشمند¹، محمد مهدی خاکساری حداد²، امیر رضا مقتی²، رضا محمدی مقدم³

1- کادر هیئت علمی بخش مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

borjsazan@yahoo.com

2- فارغ التحصیل کارشناسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

Mahdim11@gmail.com

3- فارغ التحصیل کارشناسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

amirrezamoghtani@yahoo.com

4- فارغ التحصیل کارشناسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

R-mohammadi65@yahoo.com

چکیده :

مبنای آیین نامه زلزله ایران برپایه UBC و IBC بنا نهاده شده است. ولی روشهای اجرای اجزای ساختمان که در تعامل با سازه، سیستمهای ساختمانی را شکل میدهند، در آیین نامه 2800 بسیار کم رنگ می باشد. از آنجائیکه روشهای متداول اجرایی کشور، باروشهای اجرایی کشورهای پیشرفته تفاوت بسیار دارد، متاسفانه پارامترهای محاسباتی که می بایست علاوه بر روابط کلی آیین نامه های مذکور به علت نوع خاص روشهای اجرایی رایج ایران، در آن لحاظ میگردد، اعمال نشده که نتیجه آن وارد شدن خطاهایی در محاسبه نیروی زلزله است. هدف این مقاله نمایش ضرورت تعریف پارامترهای جدید محاسباتی ناشی از روشهای اجرایی متداول در ایران و نقد ضعف های آیین نامه در این زمینه است. در این راستا ابتدا میزان تاثیر روشهای مختلف اجرای دیوارهای میانقابی در نیروهای برش پایه و چگونگی توزیع آنها بررسی گردیده و سپس با نقد بندهایی از آیین نامه که وظیفه ارتباط پارامترهای اجرایی و محاسباتی را ایفا می کنند ف، به ضعف های این نامه اشاره نموده ایم. در انتها ضرورت تعریف پارامترهای جدید محاسباتی برای اصلاح خطاهای فوق اثبات گردیده است.